

Hồi 30**Thiên Tâm Miên Tuyệt Trùng**

" **V**út! Vút! Vút!"

Lần lượt có ba bóng người xuất hiện! Chàng kêu:

- Đại sư huynh?

Toàn Cơ nhòen cười:

- Sư đệ sao cứ nhìn ta chằm chằm vậy? Sư đệ không sợ mọi người cho sư đệ là thất lễ sao? Mau lại đây nào, ta sẽ dẫn kiến cho!

Đưa tay chỉ Mộ Dung Tuyệt Lan, Toàn Cơ bảo:

- Với Tuyệt Lan sư đệ đã nhiều phen chạm mặt và còn cả động thủ nữa ta không phải dẫn kiến! Còn đây là mẫu thân của Tuyệt Lan, Trương Vĩnh Nghi tử tử, là người vừa giúp ta thoát hiểm, sau đó giải độc cho ta!

Tiểu Vy nhìn Trương Vĩnh Nghi, chính là mỹ phụ trung niên trước kia đã một lần giải cứu Tuyệt Lan!

Chàng ngờ ngợ nhìn Toàn Cơ:

- Đại sư huynh gọi tiền bối đây là tử tử, điều đó...

Toàn Cơ đáp lời:

- Ta và tử tử kể ra là tử đệ chung cốt nhục! Ta phải gọi mẫu thân của tử tử đây là đại mẫu, điều đó có nghĩa là...

Tiểu Vy tỉnh ngộ:

- Hóa ra vị tiền bối đây là cốt nhục đã từng bị lệnh tôn ruồng bỏ? Vì thế, Tuyệt Lan cô nương phần hận, quyết tìm lệnh đường để báo phục, vì cho lệnh đường cố tình dùng nhan sắc mê hoặc lệnh tôn?

Toàn Cơ gật đầu:

- Trương tử tử phần hận là đúng! Nhưng may sao, tử tử là người thấu tình đạt lý, đã nghe Tuyết Lan kể lại những gì trước đây ta đã giải thích! Và tử tử có tìm đến tận Võ Đang để nghe chính nhị tộ thúc giải tỏa mọi nghi vấn! Nhờ đó, tử tử biết chính gia mẫu cũng là nạn nhân của một âm mưu đê tiện do Diệp Vân chủ xướng! Cùng là nữ nhân, tử tử đã ân hận vì sự nhầm lẫn này, tử tử vừa thừa nhận ta là bào đệ! Giờ đây tử đệ ta có chung một trọng trách là báo thù cho gia phụ!

Tiểu Vy cả mừng:

- Được như vậy thì hay lắm! Dưới cửu tuyền, song thân của đại sư huynh và cả lệnh đại mẫu tiền bối hẳn phải toại nguyện!

Trương Vĩnh Nghi mỹ phụ trung niên nhăn mặt:

- Người là sư đệ của Toàn Cơ, cứ gọi ta như Toàn Cơ đang gọi là được rồi! Hà tất cứ hai chữ tiền bối và lão tiền bối mà gọi, nghe không thuận tai lắm!

Nghe nhắc nhở, Tiểu Vy có phần biến sắc:

- Tại hạ nào dám! Vả lại so về niên kỷ thì...

Trương Vĩnh Nghi ngắt lời:

- Chúng ta cứ theo bối phận mà gọi, bất luận niên kỷ là thế nào!

Toàn Cơ cũng nói:

- Cách xưng hô này nếu so giữa sư đệ và Tuyết Lan thì quả là khó cho cả hai! Nhưng ai bảo sư đệ chính là truyền nhân của gia mẫu? Tuyết Lan phải gọi gia mẫu là nhị ngoại tổ, ngang hàng với ngoại tổ mẫu của Tuyết Lan, không lẽ Tuyết Lan không thể gọi sư đệ là thúc cụ?

Nhận thấy Tuyết Lan đang bước đến như muốn dùng lễ tiểu diệt diện kiến thúc cụ, Tiểu Vy đột ngột kêu:

- Điều này hoàn toàn không được!

Toàn Cơ kinh ngạc:

- Tại sao lại không được?

Chàng cúi đầu sâu nã:

- Vì Nam Cung Vũ này đâu còn mặt mũi nào dám nhìn nhận là truyền nhân của U Minh Thần Cơ?

Toàn Cơ thất sắc:

- Sao sư đệ lại nói những lời này? Khi nãy, nghe Diệp Vân hỏi đệ, ta thật sự ngạc nhiên vì không nghe sư đệ nhìn nhận là truyền nhân của gia mẫu! Điều đó có ý nghĩa gì?

Tiểu Vy đưa mắt nhìn Mộ Dung Tuyết Lan! Và Tuyết Lan chợt hiểu!

Tuyết Lan lên tiếng:

- Phải chăng có sự phủ nhận này là do công phu của các hạ có lần biến đổi?

Chàng gật đầu:

- Không sai! Và nguyên ủy như thế nào chỉ có cô nương là thật sự am tường! Mong cô nương thay tại hạ giải thích cho mọi người hiểu!

Toàn Cơ nhăn mặt:

- Lại chuyện gì nữa đây? Đã lâu không gặp đệ, ta thấy như đệ đã thay đổi khá nhiều, và ta suýt không nhận ra đệ nữa! Điều gì đã xảy ra?

Tuyết Lan phải lên tiếng giải thích hộ chàng bằng cách hỏi Toàn Cơ:

- Nhị cự hãn không quên lần đầu Tuyết Lan và y mãi giao đấu đến phải tử đấu nội lực?

Toàn Cơ gật đầu:

- Điều đó thì ta luôn nhớ! Nhờ vậy, Tiểu Vy mới hiểu ta và điểm chỉ ta lối vào U Minh Thất bát yết di thể gia mẫu! Sao?

Tuyết Lan giải thích tất cả!

Càng nghe Toàn Cơ càng kinh ngạc đến phải thốt lên sau khi nghe xong:

- Mọi công phu U Minh của đệ đều bị thất tán?

Tiểu Vy buồn bã:

- Nói ra khiến tại hạ thêm đau lòng! Trước lúc bát sư, tại hạ tình cờ có được Cửu Diệp Thảo Quả! Sau khi ăn vào, nếu không có A Tuyết trao truyền công phu, nếu tại hạ không bị hơi âm hàn ở U Minh xâm nhập, hòa quyện vào thứ hàn khí có ở U Minh Thập Cảnh Công, có lẽ chân khí nội nguyên của Cửu Diệp Thảo Quả đã phát sinh tác dụng! Nội nguyên này bị trấn áp và kèm hãm! Chỉ khi bị nội lực dương cương của Tuyết Lan xâm chiếm và phá hủy nội nguyên âm hàn, chân khí kia mới có dịp được bộc phát và làm cho công phu U Minh của tại hạ hoàn toàn biến mất!

Toàn Cơ sinh nghi:

- Nhưng khi bị Bách Độc Trộn vây hãm, như ta nhìn thấy đệ phát chuông U Minh Âm Hàn! Đệ giải thích như thế nào đây?

Để giải thích điều này, Tiểu Vy phải nhắc qua việc chàng bị lão Bạch Phát và Hỏa Độc Quái Nhân xô xuống Trung Sơn Cốc! Chàng nói:

- Ở đó tại hạ tình cờ tìm được huyết thư của gia phụ! Để thoát thân, tại hạ phải khởi luyện tâm pháp Kim Long nhập môn do gia phụ lưu lại! Tâm pháp này không ngờ lại đưa tại hạ đến tình trạng khó thể lường! Cả hai chân khí kia cùng song song tồn tại! Nói thật, tại hạ không biết được tình trạng này sẽ kéo dài được bao lâu!

Trương Vĩnh Nghi lẩm bẩm:

- Là hai nội lực sung khác nhưng vẫn song song tồn tại? Điều lạ lùng này, đây là lần đầu tiên ta nghe nói đến!

Toàn Cơ cũng kinh tâm bảo Tiểu Vy:

- Nhất định sư đệ không thể để tình trạng này kéo dài! Theo ta, hoặc sư đệ tự phế bỏ chân khí này hoặc chân khí kia! Nếu cứ chi trì tình trạng song hành như thế, việc xung khắc dẫn đến tẩu hỏa nhập ma!

Tiểu Vy vụt thở ra:

- Đó là điều tại hạ đang nhất mực ngẫm nghĩ để tìm cách! Và nếu không được nữa, tại hạ buộc phải tự hủy cả hai!

Tuyết Lan kêu:

- Tự hủy cả hai? Không được đâu! Vì làm như thế có khác nào các hạ chấp nhận biến thành một phế nhân?

Chàng quả quyết:

- Nếu phải chấp nhận kết cục này, tại hạ không có gì phải ngần ngại! Chẳng phải trước kia, khi chưa biết võ công, tại hạ vẫn sống đấy sao? Chỉ có điều, chờ khi tại hạ thực hiện xong những gì cần thực hiện, tại hạ mới tiến hành điều đó!

Toàn Cơ nao lòng:

- Sư đệ định thực hiện những gì? Nếu là báo hận cho song thân ta, thiết nghĩ đã có ta và Trương tú tú, đệ bất tất phải...

Chàng xua tay:

- Ngay khi đưa đạo trưởng vào U Minh Thất, tại hạ vì biết bản thân công lực không còn, vô hình chung nghĩ việc báo hận sẽ là việc của đạo trưởng! Giờ đã có thêm vị tiền bối đây và Tuyết Lan hỗ trợ, tại hạ tin chắc ngày báo hận sẽ không còn xa!

Toàn Cơ mỉm lòng:

- Sư đệ quyết không nhận là truyền nhân của U Minh?

Chàng gật đầu nhưng chưa kịp đáp, Tuyết Lan đột ngột hỏi:

- Những việc các hạ dự định thực hiện, phải chăng có liên quan đến gia thù?

Chàng quắc mắt:

- Thù thân sinh phụ mẫu là mối thù bất cộng đái thiên? Tại hạ sao không báo phục?

Tuyết Lan kinh ngạc:

- Sao trước kia các hạ nói là mọi chuyện đã kết thúc?

Chàng nghiêm giọng:

- Đó là tại hạ muốn La Thạch, Tưởng Thanh và Triết Toàn Thu dừng vì việc này phải lao vào vòng nguy hiểm! Kẻ thù của tại hạ cũng là kẻ thù của Kim Long Bang, đều là những kẻ có võ công cao cường! Để họ dính líu vào có khác nào đẩy họ vào tử cảnh?

Tuyết Lan càng thêm kinh ngạc:

- Hóa ra trước kia các hạ chỉ giả vờ? Và sau đó, vì không muốn ai trong số họ gặp nguy hiểm, các hạ chấp nhận để họ sỉ nhục, gọi các hạ là hạng khiếp nhược, khoác lác, hạ lưu?

Chàng cười thản nhiên:

- Nếu phải chịu những sỉ nhục này, đổi lại sự an toàn cho họ, tại hạ thừa sức chịu đựng!

- Giả như vì thế họ giận dữ, ruộng bỏ luôn các hạ thì sao?

Chàng vẫn thản nhiên:

- Có thể thì đã sao? Họ đều là trưởng bối của tại hạ, họ đã vì trung thành với bang phái, với gia phụ mà phải chịu nhiều phen vào sinh ra tử! Có để họ mắng, họ thóa mạ cũng được, miễn họ được an toàn là tại hạ sẵn sàng chấp nhận!

Tuyết Lan thực sự cảm phục:

- Hành động của các hạ tuy khác người, dễ đưa đến ngộ nhận nhưng dấu sao vẫn là do thành ý và thiện ý của các hạ! Trước kia chính ta cũng phải nhầm lẫn, nhân cơ hội này ta mong các hạ bỏ qua chớ để tâm!

Chàng bật cười:

- Kẻ thù của tại hạ đều là hạng người mưu mô xảo quyệt! Muốn thắng tại hạ phải dụng mưu là lẽ thường! Điều lầm lẫn kia cũng là do tại hạ tự có chủ trương, thấy cô nương cũng phải lầm lẫn, tại hạ mừng còn không hết nói chi oán trách? Ha... Ha...

Đang cười, ngực chàng bỗng nhói đau!

Nhìn thần sắc chàng biến đổi, Hoàng Quế Anh nhanh miệng kêu trước:

- Thiếu hiệp đã sao rồi? Có phải do nhiễm phải độc khí của Bách Độc Trận?

Vốn đang kinh ngạc vì sự xuất hiện của một nữ lang xinh đẹp tuyệt trần bên cạnh Tiểu Vy, Mộ Dung Tuyết Lan ngay từ đầu đã không ngớt chờ một lời dẫn tiến của Tiểu Vy nhưng không hề có, nhân cơ hội này Tuyết Lan bảo:

- Tiểu Vy nguyên có Cửu Diệp Thảo Quả ngăn ngừa mọi độc chất? Cô nương là ai? Những gì đã xảy ra khiến Tiểu Vy phải lâm sự thế này?

Quế Anh chưa kịp đáp, Tiểu Vy sau cơn nhói đau bỗng thần nhiên lên tiếng:

- Nàng là Hoàng Quế Anh! Lai lịch như thế nào tuy tại hạ không rõ, nhưng chính nàng đã tự nguyện theo tại hạ, kể cả lúc tại hạ lâm nguy!

Tuyết Lan liếc nhìn Quế Anh với ánh mắt nghi ngờ, miệng thì hỏi Tiểu Vy:

- Vừa rồi các hạ bị làm sao?

Chàng lắc đầu ngơ ngác:

- Ngực tại hạ bỗng nhói đau! Nhưng chỉ một thoáng là biến mất!

Toàn Cơ nghi ngại:

- Sự đệ có lần nào bị như vậy chưa?

Chàng lắc đầu, Trương Vĩnh Nghi chau mày kinh ngạc:

- Hiện tượng này phải chăng có liên quan đến sự tồn tại song hành của hai loại chân khí xung khắc?

Toàn Cơ lập tức bác bỏ:

- Nhất định không thể có chuyện này! Dù là xung khắc nhưng khi phát tác đâu phải chỉ nói đau một cái rồi thôi? Chắc chắn phải có nguyên nhân khác!

Tuyết Lan lo ngại:

- Mọi việc xảy ra như thế nào, các hạ hãy tuần tự kể lại? Có khi mọi người sau khi nghe xong sẽ nghĩ được nguyên nhân!

Quế Anh nhanh nhẩu:

- Chuyện là thế này...

Tuyết Lan xua tay:

- Ta đâu cần nghe cô nương kể? Vả lại, khi gia mẫu xuất hiện, như ở đó không có bóng dáng của cô nương! Điều cô nương kể tất yếu được đầy đủ?

Thừa hiểu Tuyết Lan vì sao có thái độ có phần đố kỵ với Quế Anh, là mẫu thân, Trương Vĩnh Nghi bảo:

- Phải đó! Lúc ta nghĩ cách giải cứu Toàn Cơ, Hoàng cô nương như không thấy ở hiện trường. Tốt hơn hết cứ để chính Tiểu Vy thuật lại!

Tiểu Vy dù vô tâm nhưng vẫn mang máng nhận ra thái độ đố kỵ của Tuyết Lan, không muốn Quế Anh bị bề mặt, chàng nói:

- Quế Anh vốn ngại độc, trước đó phải lên lui xa! Đến khi tại hạ tự vượt thoát, đã gặp Quế Anh vốn bị Minh chủ nương nương khống chế huyết đạo!

Trương Vĩnh Nghi cau mày:

- Ta có nghe nữ nhân đó tự xưng như vậy! Chẳng hiểu đó là nhân vật nào?

Chàng hỏi:

- Đối phương có đuổi theo, tiền bối không trông rõ mặt sao?

Trương Vĩnh Nghi lắc đầu:

- Phần vì ta cần cấp bách giải độc cho Toàn Cơ, phần vì đối phương như cố tình che kín chân diện bằng một mạng lụa mỏng! Ta cố nhận diện nhưng chỉ phí công!

Tiểu Vy kinh ngạc:

- Là nữ lưu nhưng có thân thủ khá cao minh, chẳng biết trên giang hồ bây giờ có một nữ cao thủ nào tương tự như vậy?

Toàn Cơ đề quyết:

- Giang hồ tuy không thiếu gì cao nhân, nhưng là nữ nhân thì ta chưa bao giờ nghe đến!

Tiểu Vy lại nói:

- Thân phận của nữ nhân này không phải tầm thường! Đến Diệp Vân cũng phải gọi là Minh chủ! Chưa hết, như lão Giáo chủ Thiên Ma Giáo và Hỏa Độc Quái Nhân đã bị chính nữ nhân này khống chế!

Quế Anh quan tâm:

- Sao thiếu hiệp biết họ bị khống chế? Qua diễn biến xảy ra như ở họ không có dấu hiệu này?

Chàng lắc đầu:

- Cô nương nói không sai! Nhưng sau đó nếu không phải tự họ nói ra, tại hạ làm gì biết ẩn tình của họ?

- Họ nói những gì?

Sự quan tâm quá lộ liễu của Quế Anh khiến Tiểu Vy kinh ngạc! Tuy nhiên, cũng như nhiều lần kinh ngạc trước đó, chàng chỉ ngấm ngấm để tâm mà không nói ra!

Đưa mắt nhìn mọi người, chàng đột ngột hỏi:

- Họ có đề cập gì đến Thất Hồn Tiêu, trong chư vị có ai từng nghe đến danh xưng này?

Hỏi là mong được trả lời, vì có mong muốn đó Tiểu Vy vừa hỏi vừa nhìn Toàn Cơ và Trương Vĩnh Nghi! Và lại, chàng còn nhìn ai khác nếu trong tâm tưởng của chàng khi đặt câu hỏi là chỉ có Toàn Cơ hoặc Trương Vĩnh Nghi họa may mới biết đến danh xưng này!

Và chàng không hề thất vọng khi phát hiện trong ánh mắt kinh hoàng của Trương Vĩnh Nghi!

Chàng nôn nóng:

- Tiền bối đã nghe đến danh xưng này?

Trương Vĩnh Nghi vẫn chưa lấy lại được thần sắc:

- Có thật người đã nghe rõ ba chữ Thất Hồn Tiêu?

Chàng lên tiếng với cảm nhận sấp đổ mặt với một điều thật ghê ghớm:

- Tại hạ không thể nghe làm! Thế nào? Sắc diện của tiền bối trông chẳng khác nào sắc diện của Giáo chủ Thiên Ma Giáo và Hỏa Độc Quái Nhân khi đề cập đến danh xưng này! Tại sao chứ?

Trương Vĩnh Nghi hầu như lạc giọng:

- Tại vì bất kỳ ai bị Thất Hồn Tiều lung lạc, kẻ đó kể như đã chết!

Toàn Cơ nhăn trán nhíu mày:

- Trương tử tử! Thất Hồn Tiều là vật gì, có oai lực ra sao? Tại sao cho đến giờ Toàn Cơ hầu như không nghe thấy ai đề cập đến?

Tiểu Vy càng lúc càng hoang mang:

- Nếu Thất Hồn Tiều lợi hại như vậy, có lý nào một người như đạo trưởng Toàn Cơ vẫn chưa bao giờ nghe nói đến?

Trương Vĩnh Nghi đành phải giải thích! Và trong khi giải thích, Trương Vĩnh Nghi vẫn cứ phải thở dài sườn sượt như muốn nói chính bà cũng không thể tin những điều đang buộc phải nói ra:

- Khoảng gần một trăm năm về trước, Thất Hồn Tiều đã có lần xuất hiện! Thời gian xuất hiện tuy không lâu, nhưng hậu quả lưu lại cho giang hồ cho đến giờ vẫn là vô tiền khoáng hậu! Ở đỉnh Thiên Sơn tuyết phủ ngàn năm vốn có tồn tại một loại tuyết trùng, tên đầy đủ của loại tuyết trùng này là Thiên Tâm Miên Tuyết Trùng! Nhưng để dễ gọi, từ cư dân ngụ cư ở Thiên Sơn cho đến mọi nhân vật giang hồ sau này đều cứ Tuyết Trùng mà gọi! Loại Tuyết Trùng này không độc và quanh năm suốt tháng cứ vui mình trong băng giá! Chúng rất mực hiền hòa và đôi khi do không đủ thức ăn, dân ngụ cư còn dùng chúng thay cho vật thực!

Toàn Cơ hết cả nhăn nạy:

- Tử tử đang nói đến Thất Hồn Tiều sao bỗng dung lại đề cập đến Tuyết Trùng? Nếu thật sự chúng không có liên quan, tử tử đừng kể tỉ mỉ nữa, hãy nói ngay vào chính đề thì hơn!

Trương Vĩnh Nghi gạt đầu, và giọng nói vẫn cứ đều đều như trước, không hề tỏ ra bực dọc cho dù bị Toàn Cơ xen vào thúc hối!

- Chúng có liên quan và ta bắt đầu nói đến điểm liên quan đó! Trăm năm trước, có người tình cờ phát hiện ở Tuyết Trùng có một đặc điểm khá lý thú! Đó là khi gặp huyết người, Tuyết Trùng bỗng dung biến mất! Người phát hiện đầu tiên chính là Độc Nhân Quỷ Y!

Bất gặp cái nhìn kinh ngạc của Tiểu Vy và cả Toàn Cơ, Trương Vĩnh Nghi mỉm cười! Và cái cười vô tình của Trương Vĩnh Nghi đã vô hình chung làm cho tình thế khẩn trương giảm đi non nửa! Trương Vĩnh Nghi bảo:

- Lúc đó Quỷ Y chưa có thêm hai chữ Độc Nhân! Và tài y thuật của nhân vật này thật đáng với danh hiệu Quỷ Y! Quỷ Y đã đem phát hiện đó ứng dụng vào để cứu nhân độ thế!

Có không ít người đã được Quỷ Y cứu mạng nhờ thuật Thiên Tầm Tuyết Trùng Trích Huyết! Và điều đó vô hình chung những người được Quỷ Y cứu mạng vẫn mang Tuyết Trùng ở ngay trong huyết mạch mà không hề hay biết! Họ chỉ biết điều đó khi có Thất Hồn Tiên Tử xuất hiện! Bằng tiếng tiêu thanh thoát chỉ với mục đích là giải khuây, tiếng tiêu của Thất Hồn Tiên Tử chẳng hiểu vì lý do gì đã kích lệ lũ Tuyết Trùng! Chúng không biến mất hoàn toàn trong máu người! Chúng chỉ không có hình dạng, chỉ thể thôi! Đến khi nghe được tiếng tiêu nọ, chúng bắt đầu khôi phục hình dạng! Và khi phục hồi rồi, chúng không ngớt cựa quậy trong môi trường hoàn toàn xa lạ đối với chúng! Điều đó khiến nạn nhân đau đớn và có không ít người vì không chịu nổi sự đau đớn này phải tự cắt bỏ huyết mạch! Họ cảm thấy dễ chịu khi để máu huyết chảy thoát ra! Và không được mấy người thoát chết do Tuyết Trùng rất ít khi thoát ra theo khi máu huyết tuôn chảy! Những người này sau đó đều phải chết vì cạn kiệt máu huyết!

Thở ra một hơi dài, Vĩnh Nghi bắt đầu nói đến điều tệ hại hơn:

- Biết hậu quả xảy ra là do tiếng tiêu, Thất Hồn Tiên Tử dù tự xưng là kẻ thất hồn vẫn phải nặng nề ân hận! Tự hủy mình và hủy luôn Thất Hồn Tiêu, đó là kết cục cuối cùng của Thất Hồn Tiên Tử để mong chuộc lại tội lỗi! Thế nhưng, sự lợi hại của Thất Hồn Tiêu và Tuyết trùng lại gọi lòng thèm khát của không ít bọn ác ma! Chúng nghĩ chúng sẽ khống chế mọi người bằng cách này! Chúng âm thầm tìm kiếm Thất Hồn Tiêu! Không tìm được, chúng bèn truy tìm xuất xứ lai lịch của Thất Hồn Tiên Tử! Chúng hy vọng sẽ lập lại được một ngọn Thất Hồn Tiêu khác, giống như Thất Hồn Tiêu đã bị Thất Hồn Tiên Tử phá hủy! Kết quả, có một nhân vật đạt được điều này! May thay, nhân vật này vì biết được tà ý của bọn ác ma nên tuy cũng bỏ công đi tìm, nhưng là tìm để điều đó không rơi vào tay kẻ xấu! Và ta cũng không nghe nói đến danh xưng của người này nên thật khó tin khi biết việc khống chế người bằng Tuyết Trùng đang xảy ra!

Trương Vĩnh Nghi tuy kết thúc đã lâu nhưng mọi người vì hoang mang nên cứ lặng thinh mãi!

Mọi người chỉ sực tỉnh khi nghe Quế Anh lên tiếng:

- Tiên bối nghe ai nói đến câu chuyện này? Lấy gì làm tin là nhân vật nọ sẽ không dùng Thất Hồn Tiêu để khống chế cừu nhân?

Câu hỏi của Quế Anh lập tức khiến Tiểu Vy động tâm:

- Phải đó! Thất Hồn Tiêu là vật tình cờ trở nên lợi hại, nếu nhân vật đó thật sự có thiện ý sao không hủy bỏ đi? Lưu lại làm gì nữa rơi vào tay kẻ gian thì sao?

Trương Vĩnh Nghi đáp là đáp cho Tiểu Vy hiểu:

- Nhân vật nhất được di học của Thất Hồn Tiên Tử chính là Tuyết Sơn Thần Ni, là người có thiện ý hay không có thiện ý!

Tiểu Vy nhăn nhó:

- Có xung là thần ni thì cũng là người! Ai dám nói không có ngày vị thần ni này bị thất tình lục dục làm lay động!

Quế Anh gắt:

- Thiếu hiệp không được nói bừa! Theo Quế Anh, đã là thần ni nhất định lục căn phải sạch!

Trương Vĩnh Nghi gạt đầu phụ họa:

- Lần đầu tiên ta nghe cô nương nói một câu tâm đắc! Tiểu Vy ngươi không được hồ đồ! Tuyết Sơn Thần Ni nhất định không phải hạng người như ngươi từng nói!

Tiểu Vy cao giọng:

- Nhưng Thất Hồn Tiên thật sự đã xuất hiện! Cho dù thần ni là người không dễ để thất tình lục dục quấy rối sự thành tu, nhưng không nhất thiết truyền nhân của thần ni cũng phải là người như vậy! Hơn nữa, chuyện xảy ra đã rất lâu, rất có thể thần ni đã diệt tịch, về cõi Niết Bàn! Truyền nhân của thần ni nếu không là người của Phật thì cũng phải có gia thất! Còn ai là người cấm đoán ngăn ngừa nếu hậu nhân của người này có ý đồ độc ác muốn xung Minh chủ võ lâm?

Toàn Cơ giật nảy mình:

- Đệ muốn nói vị Minh chủ nương nương nào đó chính là hậu nhân của người có liên quan đến Tuyết Sơn Thần Ni?

Tiểu Vy cười lạnh:

- Không những tại hạ tin chắc vào điều này, mà còn có thể đoán người có liên quan đến Tuyết Sơn thần ni là ai?

Tất cả cùng kêu lên, kể cả Quế Anh cũng vậy:

- Là ai?

Tiểu Vy mỉm cười bí ẩn và cố tình không đáp ngay như muốn chờ mọi người thật sự nôn nóng mới nói!

Và điều đó đã làm cho một nhân vật không mời mà đến phải nôn nóng và phải lên tiếng để lộ tung tích:

- Người nói xem nào tiểu tử! Kẻ đó là ai vậy?

Nghe âm thanh giọng nói này, Tiểu Vy phát hoảng...

- o O o -

<http://www.nhanmonquan.com>